

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Rezina din 12 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2016, declarat de avocatul Boris Druță, în numele inculpatului

*Josan Andrei Timofei, născut la
06 decembrie 1949, originar și locuitor al s.
Cinișeuți, r-nul Rezina, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

în instanța de fond:

Termenul de examinare

27.11.2014 – 12.05.2016,

în instanța de apel:

13.06.2016 – 22.09.2016,

în instanța de recurs:

16.11.2016 – 24.01.2017.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 12 mai 2016, Josan Andrei a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, pe epizodul din 24 septembrie 2015, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Josan Andrei a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare și în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal la 3 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că la 14 aprilie 2014, aproximativ ora 17.00, inculpatul Josan A., aflându-se în gospodăria comună, în urma unei certți cu fosta soție **Josan L.**, a agresat-o fizic, **cauzându-i leziuni corporale ușoare**. În conflict s-a implicat Atamanenco A., mama lui Josan L., încercând să oprească inculpatul, apucându-l de haine și trăgându-l într-o parte. Acesta, **din neatenție**, a dat-o jos la podea pe **Atamanenco A.**, **cauzându-i** leziuni corporale sub formă de fractura cotului stâng, echimoză masivă a articulației coxofemorale, care conform **concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 220 D din 09.06.2014**, se califică ca **vătămări corporale medii**.

Tot el, la 23 august 2014, locuind după divorțul din anul 2011 într-o gospodărie împreună cu fosta soție Josan L. și fosta soacră Atamanenco A., a aplicat violență psihică asupra fostei sale soții Josan L. și fostei sale soacre, Atamanenco A., manifestată prin impunerea unei autorități care le-a provocat o stare de tensiune și suferință, prin înjurări și insultări, **provocându-le** părților vătămate **suferințe psihice**.

Tot el, la 30 aprilie 2015, aproximativ ora 14.00, aflându-se la domiciliul său din s. Cinișeuți, r-nul Rezina, unde locuiește împreună cu fosta soție Josan L. și fosta soacră Atamanenco A., neținând cont de **suferința fizică și psihică** pe care o provoacă fostei soacre, numind-o cu cuvinte injurioase, intenționat, cu scopul de a-i provoca leziuni corporale, a aruncat cu un pui în direcția acesteia, cauzându-i leziuni corporale sub formă de excoriații pe față, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 152 D din 22.05.2015 se califică ca **vătămări corporale neînsemnate**.

Tot el, **se învinuiește** că la 24 septembrie 2015, ora 10.50, aflându-se în curtea gospodăriei comune, situată în s. Cinișeuți, r-nul Rezina, pe fonul relațiilor conflictuale inițiate de el, manifestând un comportament agresiv față de fosta soție, Josan L., exprimat prin amenințări, intenționat i-a aplicat cu o scară din aluminiu câteva lovituri în diferite regiuni ale corpului, provocându-i suferință psihică și fizică, soldată, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 242D din 26.10.2015, cu vătămarea ușoară.

Instanța a statuat că pe episodul din 14 aprilie 2014, acțiunile inculpatului au fost încadrate în rechizitoriu pe art. 157 Cod penal, ca vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, **cauzată din imprudență**. În cadrul judecării cauzei, prin ordonanța procurorului din 14.01.2016, învinuirea i-a fost modificată în sensul agravării, fiindu-i calificate acțiunile în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică **acțiunea intenționată** manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale.

Instanța a reținut că partea vătămată Josan L. și mama acesteia, Atamanenco A., prin prisma prevederilor art. 133¹ lit. a) Cod penal, întrunesc calitatea de membru al familiei, conlocuind împreună cu inculpatul, care este subiect al infracțiunii prevăzute la art. 201¹ Cod penal, anterior fiind eronat interpretată situația de fapt existentă între învinuitul Josan A. și partea vătămată Josan L.

Astfel, fiindu-i dovedită vina integral, acțiunile inculpatului pe episodul din 14 aprilie 2014 urmează a fi încadrate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică **acțiunea intenționată** manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale.

Acțiunile inculpatului pe episoadele din 23 august 2014 și 30 aprilie 2015, urmează a-i fi încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată verbal, comisă de un membru al familiei asupra altui membru, care a provocat suferință psihică și fizică, soldată cu vătămarea neînsemnată a integrității corporale.

Totodată, pe episodul din 24 septembrie 2015, inculpatul urmează a fi achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece această învinuire este bazată doar pe declarațiile părților vătămate Josan L. și Atamanenco A., persoane care de mai mult timp sunt în relații ostile cu inculpatul, acuzarea neadministrând suficiente probe plauzibile, pertinente și concludente, ce ar dovedi cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii respective.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pe toate capetele de acuzare, din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Apelantul a invocat că prezintă dubii faptul că pe episodul din 24.09.2015 a fost achitat pe motiv că acuzarea a fost întemeiată doar pe declarațiile lui Josan L. și Atamanenco A., persoane interesate în condamnarea lui, iar pe celelalte episoade declarațiile acestora au fost apreciate ca fiind veridice.

Instanța nu a analizat probele în coroborare, iar declarațiile lui Josan L., Atamanenco A. și Dobrovoliscaia E. sunt false și neconfirmate.

Instanța nu a luat în considerare faptul că el nu poate fi subiect al infracțiunii prevăzute de art. 201¹ Cod penal, deoarece este divorțat cu partea vătămată Josan L. din anul 2011 și locuiesc separat, achitând serviciile comunale, la fel, separat.

Totodată, martorii Covbasa O., Ceban T. și Covali C. au confirmat că, după divorț, el a locuit temporar la ei.

Astfel, nu este membru de familie cu Josan L. și Atamanenco A., pe motivul neconlocuirii cu acestea, după cum prevede art. 133¹ Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt, aceasta fiind în corespundere cu probele administrate, acțiunile inculpatului fiind juridic just încadrate.

5. Avocatul Boris Druță a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat integral.

Recurentul a invocat că învinuirea înaintată inculpatului este întemeiată doar pe declarațiile părților vătămate, acestea fiind persoane cointeresate, iar depozițiile martorilor Dobrovoliscaia E., Covalenco V., Ceapă E., Lujan I. și Cușnir A. sunt contradictorii.

Inculpatul nu este vinovat, el fiind provocat de persoanele cu care se află în conflict, probele administrate fiind fabricate.

Astfel, a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, nefiind respectate cerințele prevăzute la art. 51-53, 100, 101 Cod de procedură penală, art. 5 și 13 CEDO.

În drept, recursul este fondat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta este pasibil admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 8 alin. (3), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului. Potrivit art. 22 și 287 alin. (4) Cod de procedură penală, nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă. În cazul în care ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărire a fost adoptată legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente a afectat hotărârea respectivă. În cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire. În corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, dacă există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, se adoptă o sentință de încetare a procesului penal. Potrivit art. 281 alin. (2) și 296 alin. (2) Cod de procedură penală, învinuirea formulată trebuie să cuprindă semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei. În corespundere cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) și 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă fapta întrunește elementele

infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea. Conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În corespundere cu art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Potrivit art. 297 alin. (4) Cod de procedură penală, toate cererile, plângerile și demersurile înaintate după trimiterea cauzei în judecată se soluționează de către instanța care judecă cauza.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținutul cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond nu a coroborat împrejurările de fapt și de drept conținute în învinuirea formulată inculpatului pe episodul din 14 aprilie 2014, cu normele de drept enunțate supra, raportate la circumstanțele că (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) pe episodul **din 16 aprilie 2014**, a fost pornită urmărirea penală prin ordonanța din 27.05.2014 în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, pe faptul violenței în familie, comisă asupra lui Josan Livia și a mame sale Atamanenco Ana de către Josan Andrei. În descriptivul ordonanței este indicat că inculpatul i-a cauzat fostei soții, Josan L. leziuni corporale ușoare, iar mamei acesteia, Atamanenco A., vătămări corporale medii – fractura colului femurului stâng.

Conform ordonanței din 14.07.2014, Josan A. a fost pus sub învinuire, pentru comiterea acestor fapte, pe art. 201/1 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal, săvârșită asupra a doi membri ai familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, precum și prejudiciul moral victimelor, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale unei victime, de asemenea provocând altei victime o vătămare medie a integrității corporale;

b) însă, potrivit ordonanței procurorului din 24.11.2014, Josan A. a fost scos de sub urmărirea penală din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a), b) Cod penal. Totodată, s-a dispus a nu porni procedura contravențională pe art. 78 Cod contravențional, în legătură cu intervenirea prescripției, și continuarea urmăririi penale față de acesta privind cauzarea leziunilor corporale medii din imprudență lui Atamanenco A.

În descriptivul acestei ordonanțe este statuat că potrivit concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 335 din 03.10.2014, despre leziunile medii, depistate la Atamanenco A. sub formă de fractură sub-capitală a colului femurului stâng, cu cea mai mare probabilitate se poate afirma că a apărut la cădere de la înălțimea proprie a corpului.

Reiese că fractura sub-capitală a colului femurului stâng i-a fost cauzată lui Atamanenco A. nu ca urmare a acțiunilor intenționate ale lui Josan A., acestea fiind provocate de către el din imprudență.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că Josan A. și Josan L. sunt divorțați oficial și la momentul incidentului din 14.04.2014, cu toate că locuiau într-o gospodărie, totuși fiecare în clădiri separate, ei nu conlocuiau, din care motiv Josan A. nu este subiect al violenței în familie.

Privitor la cauzarea leziunilor corporale ușoare lui Josan L., acțiunile lui Josan A. urmează a fi calificate ca o contravenție prevăzută la art. 78 Cod contravențional, adică vătămarea ușoară a integrității corporale.

În consecință, conform ordonanței din 24.11.2014 și rechizitoriului din 26.11.2014, inculpatului i-a fost înaintată învinuirea pentru faptul că la 14.04.2014, **din neatenție**, a dat-o jos la podea pe Atamanenco A., cauzându-i fractura colului femurului stâng, adică leziuni corporale medii, acțiunile lui fiind încadrate în baza art. 157 Cod penal, ca vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, **cauzată din imprudență**;

c) prin plângerea din 22.01.2014, avocatul Ion Șova a solicitat instanței de fond anularea ordonanței procurorului din 24.11.2014, privind scoaterea lui Josan A. de sub urmărirea penală pe art. 201/1 alin. (2) lit. a), b) Cod penal.

Dar această plângere nu a fost soluționată de către instanțele judecătorești până în prezent;

d) cu toate acestea, în cadrul judecării cauzei, prin ordonanța procurorului din 14.01.2016, învinuirea inculpatului a fost modificată în sensul agravării, fiindu-i calificate acțiunile în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică **acțiunea intenționată** manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri, care **a provocat vătămarea medie a integrității corporale**.

În descriptivul acestei decizii este indicat că victima Josan Livia întrunește calitatea de membru de familie în condițiile de conlocuire și, drept consecință, inculpatul este subiect al infracțiunii prevăzute la art. 201/1 Cod penal. Astfel, anterior fiind dată o apreciere eronată a situației de fapt existentă între învinuitul Josan A. și victima Josan L. Aceștia locuiau și continuă să locuiască împreună.

De aceea, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în limitele art. 201/1 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei **asupra a doi membri**, care **a provocat vătămarea medie a integrității corporale**;

e) ulterior, prin sentința contestată, inculpatul a fost condamnat pentru faptul că la 14 aprilie 2014, a agresat-o fizic pe fosta soție Josan L., **cauzându-i leziuni corporale ușoare**, iar pe mama acesteia, Atamanenco A., **din neatenție**, a dat-o jos la podea, **cauzându-i** leziuni corporale sub formă de fractura cotului stâng, echimoză masivă a articulației coxofemorale, care conform concluziilor **raportului de expertiză medico-legală nr. 220 D din 09.06.2014**, se califică ca **vătămări corporale medii**, acțiunile lui fiind încadrate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică **acțiunea intenționată** manifestată

fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale;

f) instanța a omis cu desăvârșire să aprecieze separat și în coroborare cu celelalte probe raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 335 din 03.10.2014, conform cărui despre leziunile medii, depistate la Atamanenco A. sub formă de fractură sub-capitală a colului femurului stâng, cu cea mai mare probabilitate se poate afirma că au apărut la cădere de la înălțimea proprie a corpului, constatând fapta pe episodul din 14.04.2014, invocând doar concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 220D din 09.06.2014, adică anterior.

Prin urmare, pe episodul din 14.04.2014 – cauzarea vătămării ușoare lui Josan L. și medii lui Atamanenco A., instanța de fond a omis să se pronunțe asupra raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 335 din 03.10.2014 în privința părții vătămate Atamanenco A., asupra temeiniciei și clarității învinuirii formulate în ordonanța procurorului din 14.01.2016, privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 157 la art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, în raport cu existența unei ordonanțe neanulate de scoatere a inculpatului de sub urmărirea penală pentru aceleași fapte, încadrate anterior tot pe art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, cât și în raport cu circumstanțele de fapt și de drept constatate în aceste două acte procedurale, inclusiv privind subiectul infracțiunii, intenția infracțională a inculpatului, volumul învinuirii și a semnelor infracțiunii invocate în ambele cazuri și referitor la ambele părți vătămate.

Totodată, instanța nu și-a argumentat clar și legal soluția privind constatarea în fapt că inculpatul i-a cauzat lui Atamanenco A. *din neatenție* vătămare medie și încadrarea ulterioară acțiunilor lui în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca *acțiune intenționată*, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prescrise de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), (2) și (6), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. În corespundere cu art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și, repetându-le întocmai, nu a desființat hotărârea contestată, cu rejudecarea pricinii potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile martorului Ceapă E. de la f.d. 67 v.5, probele scrise de la f.d. 8, 9 v.2, f.d. 5, 7, 13 v.3;

c) nu a investigat chestiunea aplicabilității, pe epizodele din 23 august 2014 - provocarea părților vătămate a ***suferințelor psihice*** și din la 30 aprilie 2015 provocarea de ***suferință fizică și psihică și vătămări corporale neînsemnate***, a principiului retroactivității Legii penale noi, nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, adică la data adoptării deciziei contestate din 22.09.2016, în raport cu modificările operate la art. 201¹ Cod penal.

Prin urmare, legea penală nouă, apărută după ce hotărârile menționate au devenit definitive, este mai favorabilă pentru inculpat, deoarece îi ameliorează situația.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Boris Druță, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2016, în privința inculpatului Josan Andrei Timofei, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 14 februarie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun